נראין דברי תלמיד. עולא קמסייע למילתיה וחזיל וקאמר נראין דברי ר' ירמיה שהוא תלמידו של רב הונא: **הואיל ועשה בה מעשה יתומה בחיי האב.** נתייו קידשה והשיאה עצמה שלא לדעתו כחיי היתה יתומה והוא רחם ושתק הו הפקיר זכות שיש לו בה מ) שתיקתו הותה וכשלמת מתקדשה לדעתו ויש לה לממיר בחדש מרחם רחת לחבל כולי האי לא סלקא דעתך: **יכולין לעכב.** הואיל ובשעת קבלה לא נתרלה האב שם נתתה לחזור קודם שיתרלה האב מוחזת ולא מהניא תו ריעוי האב: **אין לי.** דיכול למחן אלא לאביה: **היא כו'.** וקס"ד בפיתה לשם קידושין לשמועינן קרא ולממיר דמאי הדרה בה: **לא תיזנו נאר אפיפא.** דאר שיזנו: **יכול נאשויי נבו.** קרא בפיתוי אלא לשם קידושין משמעי: **קרא נעי.** למימר לאביה יכול לעכב וכן היא ומהיכא תיתי לן לאוסרה בהיתיר בעילה למימר קידושין הן: **אמר ר"נ נומר שמשם קנס כמפותה.** קרא לאו לשמועינן היתרא אילטריך אלא לשמועינן דכי מעכבא אינו נמי משום קנס כדין מפותה שאלה הכתוב קנסא במיזון האב הכי נמי תני במיזון בידה: **אי הכי.** סייעתא היא: **פיינו.** ולאי לתניוא מהר יכתרנה לו כו': **אמר ניס.** מהא לא תסייען לאיכא למימר דמצרין לה [ב] בקידושי אחריני לעת לאיה: **מתני' ואס נאו אינה מקודשת.** לכיון דאמר התקדשי כל חלא וחלא הוו קידושין בנפשי נפשייהו: **היכה לוקנה לאשונה.** בגמרא מפרש לה להייא קלי וטעמא מאי: **גמ' מאן תנא התקדשי התקדשי.** הוא דהוי פרטא לאל חלא בזו ובזו לאו פרטא הוא: **אמר רבה ר"ש היא.** דאמר התקדשי לי בזו קאמר אלא אפילו בקמייתא והא מלוה היא אמר רבי יוחנן הרי שלחן והרי בשר וחרי סכין ואין לנו [ג] לאכול רב ושמואל אמרי תרוייהו לעולם אגישא ולא מיבעיא קאמר לא מיבעיא מנחת דאי איכא שוה פרוטה אין אי לא לא אבל אוכלת הואיל [ד]ומיקרבא הנייתה אימא גמרה ומקניא נפשה קמ"ל רבי אמי אמר לעולם אסיפא ומאי עד שיהא באחת מהן שוה פרוטה [ה] עד שיהא באחרונה שוה פרוטה אמר רבא שמע מינה מדרבי אמי תלת שמע מינה [ו]המקדש במלוה אינה מקודשת ושמע מינה [ז]המקדש במלוה ופרוטה [ח]דעתה אפרוטה ושמע

נראין דברי תלמיד. משמע הכא דרב ירמיה תלמידיה דרב הונא וקשה לכפרק תפלת השחר (ברכות דף מ:) [ט] משמע דתלמיד חבר דרב הוה דקאמר התם רב לגי שבא בע"ח ג"ל רב ירמיה בר חבא מי בדלא ג"ל אין בדילנא ומדלא קאמר ליה רב ירמיה מי בדיל מר שמע מינה שהיה לו תלמיד חבר ורלה דתרי רב ירמיה הוו:

בין היא בין אביה יכולין לעכב. ותע"ג דאמר רב לעיל (דף מד:) מיישינן שמא נתרלה האב היינו דמתמא שמעינן ומתוך לכך היכא דמיהה גילה בדעתו ולא מיבעיא אם לא נתרלה האב יכולה היא לעכב וא"ת מה יועיל שתעכב תחרי שיתרלה האב הא בידו לקדשה בעל כרחה וי"ל היינו דוקא בתחילת הקידוש אבל היכא דמקדשה האב לדעת אביה ומיד כ"ש נתרלה האב ותתה רוצה לומר דמקודשת מטעם זכות הוא לו ממילין כיון דבתו מעכבא דמוך הוא לו ולא היה מתרלה אם היה יודע דמעכבא ומיהו לפירוש הקונטרס לא קשיא מידי דפי' הואיל ובשעת קבלת הקידושין לא נתרלה האב אם בתתה לחזור קודם שיתרלה האב מוחזת ולא מהני תו ריעוי האב: **קרא בעיא.** פי' אלא תהא מתתו בתותה היתה פשיטא להא לאפילו לא יתתו אינה מקודשת ואם לאו כיון דבתותה אלא לשם מילות לשם מילות נשלמת אם פיתה לשם מילות דמיון היא וכיון דהיא יכולה לעכב אלא שתתו רולה לעכב אלא שתתו אינו מועיל לענין אלא מיגשת לו דכיון דלהיא רולה שתתה אשתתו אינה יכולה לעכב אלא שתתו רולה לעכב אלא ש